

man gjøre Noget for, om ikke at udskifte denne Afvikelse, saa i alt Fald noget at udbjævne den, tror jeg, det kunde være rigtigt. Smidleritid tror jeg ikke, at dette opnaas blot ved at udskifte Benævnelsen. Forbi man ændrer et Navn, ændrer man ikke Virkeligheden, og da Følgen af dette Ændringsforslags Vedtagelse tillige vilde blive, at hele Lovforslaget maatte underkastes en Omdannelse, har jeg ikke troet at kunne tiltræde det, medens jeg dog som sagt, og vistnok ogsaa hele Flertallet, kan sympathisere med den Tanke, som har fremkaldt det. Det er vist en berettiget, og jeg tror ligeledes en rigtig Vædsfølelse fra Underofficerernes Side, at de ønske at indtage en noget mere anerkjendt Stilling i Hæren end den, de for Diebliffet indtage, og at den Stilling, de indtage, nemlig at være det anerkjendte Mellemled mellem de faste Officerer og de øvrige underordnede værnepligtige Befalingsmænd, maa blive mere respekteret, vilde jeg ogsaa anse for at være rigtigt. Navnlige tror jeg at burde anføre, at Benævnelsen „Underklasser“ vist i det Hele har noget Stødende, i alt Fald for de ældre blandt Underofficererne; kunde man undgaa et saadant Navn i Lovsproget, tror jeg, det vilde være rigtigt. — Der er under Nr. 42 stillet et Ændringsforslag af et andet Mindretal i Udvalget, hvilket gaar ud paa at rette Navnene „Oberster“ og „Oberstlieutenanter“ til „Overster“ og „Overstlieutenanter“. Dette er ogsaa kun en Navneforskiel, og dersom Forslaget havde indskrænket sig til at forandre det første Navn, „Oberster“ til „Overster“, skulde jeg ikke have betænkt mig paa at tiltræde det, men jeg skal ikke negte, at det andet Navn, „Overstlieutenant“ støder mig noget, idet det kun er Ordets ene Del, der er blevet til et dansk Navn, medens den anden Del bliver staaende som fremmed. Jeg skal ganske henstille til Thinget, om det vil tiltræde Forslaget; det bliver i ethvert Tilfælde kun en Navneforandring. — Der findes blandt det egentlige Mindretals Forslag til dette Udfnit forskellige, som man maaske kunde være mere eller mindre tilbøjelig til at tiltræde; men jeg maa sige, at Mindretallets Forslag ere komne mig saa sent i Hænde, at de overhoved ikke have kunnet være underkastede nogen Forhandling i Udvalget. De fleste af dem har jeg først set her i Salen, saaledes at jeg ikke vil kunne udtale Noget om Flertallets Opfattelse af forskellige af disse mindre væsentlige Ændringsforslag. Jeg skal kun som Exempel nævne, at naar Mindretallet ved § 25 har foreslaaet at indordne de til Raadighed ved Rytteriet værende Stabsofficerer under de enkelte Rytterregimententer, er dette et Forslag, som Meget taler for, og som der maaske heller ikke fra Flertallets Side vilde være nogen Banstielighed for at tiltræde; men dersom man tiltraadte det allerede nu i den Form, hvori det foreligger, vilde det for Flertallet betyde, at der skulde være en Oberst mere og

en Oberstlieutenant mindre; det vilde altsaa være en Forøgelse for Officerkorpset fra en Oberstlieutenant til en Oberst. — Jeg skal imidlertid udtale saavel om dette som om de øvrige Forslag af Mindretallet, at Flertallet inden 3die Behandling skal tage disse Forslag under Overveelse, og jeg vil da kunne udtale mig om, hvorvidt Flertallet vil kunne tiltræde enkelte af dem.

Zvermoes: Jeg er i det for Thinget og mig selv meget heldige Tilfælde at kunne fatte mig i stor Korthed med Hensyn til det Udfnit, som foreligger til Forhandling, idet Mindretallet, saaledes som det vil ses af Betænkningen, i alt Væsentligt har kunnet slutte sig til det af den ærede Krigsminister forelagte Forslag. Der er saaledes kun stillet meget faa Ændringsforslag fra Mindretallets Side, nemlig de Ændringsforslag, der findes i Slutningen af Betænkningen fra Nr. 25 til 35 inklusive. Forslagene under 33 og 34 falde sammen med lignende Ændringsforslag fra Flertallets Side, og jeg skal kun med Hensyn til det sidste bemærke, at Mindretallets Motiver ikke ere ganske de samme, idet Mindretallet mener, at der vel kunde være Anledning til at bevare Generalposten for Kommandanten i Kjøbenhavn, selv om det trak ud med, at denne By blev gjort til Fæstning. Det er nemlig klart, at der i Hovedstaden altid vil være en forholdsvis betydeligere militær Styrke, saa at den militære Kommandant i den neppe bør være af ringere Rang. Det er ogsaa Noget, som er anerkjendt, efterat Hærloven af 1867 har været gjældende, idet den kommanderende General paa Sjælland tillige er Kommandant i Kjøbenhavn, og han kun med Hensyn til de Forretninger, hovedsagelig af administrativ Natur, som foresalde i Kommandantskabet, understøttes af en Oberst, Souskommandanten. Alle de andre Ændringsforslag, som foreslaas af Mindretallet, ere Følger af tidligere Ændringsforslag, og kun i Forslaget under Nr. 35 til § 54 er der en Forandring, som jeg kunde ønske at omtale med et Par Ord. Forslaget berører Olefskolen, som Mindretallet med den ærede Minister foreslaar Thinget at bevare. I Slutningen af § 54 ansøres der nemlig, at de Elever, der ere opbrugne ved denne Undervisningsanstalt, ikke kunne forlange at hjemsendes, spænd de have tjent 4 Aar som Befalingsmænd. Det, som man nærmest har foreslaaet Olefskolen, har været, at den forseilede sin Bestemmelse derved, at unge Mennesker søgte hen til den, ikke for at blive Underofficerer, som var deres egentlige Bestemmelse, men for at bruge den som et let Gjennemgangsled til at blive Officerer. Dette vil nu efter Mindretallets Mening ikke væsentligt forhindres ved den Bestemmelse, som faar i Loven; men det er ganske sikkert, at det vil fremmes i høj Grad, hvis man ændrer Ordet „Befalingsmænd“ i Slutningen til „Underofficerer“; thi det vil da